

myndighederne og det offentlige. Et godt eksempel er Løkkeposen. De sygehuse, som sørger for at nedbringe ventelisten, de sygehuse, der gør noget konkret, så borgere, der ellers igennem tiderne har måttet vente månedsvis på en operation, de sygehuse, der lever op til det, er blevet belønnet med en ekstra sæk penge.

Et andet eksempel på noget for noget, som godt nok intet har at gøre med det forslag, vi taler om i dag, men som jeg synes er væsentligt for diskussionen af det her forslag, går ud på, at de kommuner, som er gode til at integrere de folk, der kommer til kommunen, gode til at integrere folk af anden etnisk oprindelse, flygtninge, får en kontant belønning, så de bliver endnu bedre til deres integrationsarbejde. Det har intet at gøre med bøder. Det er præcis det modsatte, og det synes jeg er et godt og vigtigt princip.

Men det har altså ikke meget at gøre med det, som fru Line Barfod i dag er forslagsstiller på. Det her forslag i dag handler om, hvad konsekvenserne skal være, hvis man begår en fejl. Der har jeg tilkendegivet, at vi bl.a. er ved at se på, om det skal have konsekvenser, hvis offentlige myndigheder svigter. Men ellers må jeg sige, at der i dag er rig adgang til at klage over mange af de punkter, som fru Line Barfod påpeger.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg har forstået, at »Noget for noget« primært handler om, at de, der har, skal have mere, de, der klarer sig godt, skal have en belønning for, at de er dygtige og intelligente og alt muligt andet. Det har jeg forstået. Men der har også i »Noget for noget« været spørgsmålet om, at borgere, der udebliver, kommer for sent osv., skal have bøder.

Når ministeren spørger, om jeg så også mener, at borgerne skal betale, så har ministerens egen regering jo indført, at det skal være strafbart, hvis borgeren kommer til at give forkerte oplysninger. Ikke bare hvis de med vilje giver forkerte oplysninger, men hvis de uagtsomt giver forkerte oplysninger på det sociale område, skal de straffes, så risikerer de at komme i fængsel for socialt bedrageri. De borgere, som altså oplever, at de kan blive straffet, hvis de midt i en skilsmisse eller sygdom eller alt muligt andet uagtsomt kommet til at give forkerte oplysninger, oplever altså samtidig, at myndighederne kan begå den ene ikke bare fejl, men lovovertrædelse efter den anden, uden at det har nogen konsekvens.

Det har intet med klageadgang at gøre, må jeg sige til ministeren. Det er et spørgsmål om, hvorvidt det skal have nogle konsekvenser, hvis man begår lovovertrædelser. Det er det, forslaget går ud på, og det, jeg har svært ved at få til at harmonere med regeringens noget for noget, er, at borgerne skal straffes, mens myndighederne kan begå den ene lovovertrædelse efter den anden.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jamen jeg tror da så, at vi ser helt grundlæggende forskelligt på, hvilke konsekvenser det skal have, f.eks. hvis offentlige myndigheder begår fejl. Mit udgangspunkt er nemlig ikke, at man reparerer tingene ved at give folk et kontant beløb, hvis offentlige myndigheder har begået fejl, og det, jeg hører fru Line Barfod sige, er, at det skal have konsekvenser, og at det skal være 5.000 kr.

Jeg er da langt mere optaget af, at der er en mulighed for, at forkerte oplysninger og forkerte beslutninger resulterer i, at sagen bliver genoptaget, at man får rettet op på tingene, og at folk har den retssikkerhed, at de får en sagsbehandling og dermed også får opfyldt de krav, som de måtte stille, og som tilkommer dem inden for den gældende lovgivning. Det synes jeg da må være udgangspunktet for de rettigheder, som vi alle sammen har i vores samfund.

Der har jeg meget svært ved at se, at fru Line Barfods forslag her overhovedet skulle være med til at rette op på det.

Kl. 14.20

Så må jeg sige til fru Line Barfod, at helt grundlæggende synes jeg heller ikke, at fru Line Barfod har forstået – hun var heller ikke til stede på pressemødet i mandags – det gode og positive, som ligger i noget for noget-princippet, for det er jo netop i mange tilfælde dem, der er de svageste i vores samfund, som det her kommer til gode. Det kommer de mennesker til gode, som har måttet vente meget, meget lang tid på at komme på sygehuset og blive opereret, det kommer de mennesker til gode, som måske har allerallervanskelligst ved overhovedet at komme ind og blive en del af det danske samfund, nemlig dem, der ikke engang har lært dansk endnu, folk, der kommer fra udlandet som flygtninge, og som gerne vil integreres. Her går vi rent faktisk ind og belønner de kommuner, der sørger for, at disse får lært dansk, at de bliver integreret, at de får et arbejde. Det er faktisk de grup-